మంచం

— కాకాని కమల

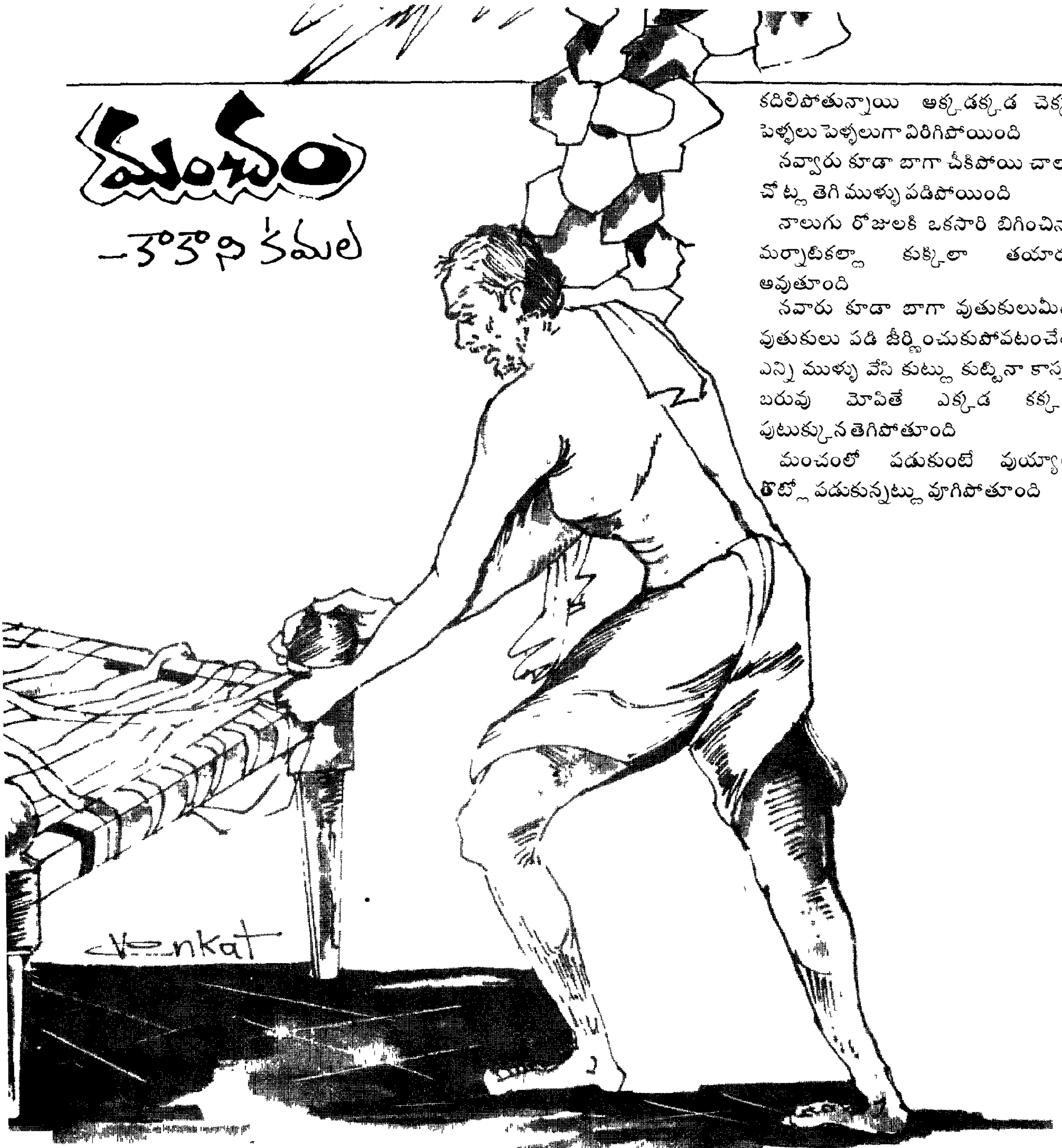

చలమయ్య నెమ్మదిగా కుక్కిమంచంలోంచి లేచి కూర్చున్నాడు వస్తున్న దగ్గు తెరని అదుపు చేసుకుంటూ రెండు చేతులో మంచం పట్టెల్ని గట్టిగా పట్టుకుని, కాళ్ళు రెండు కిందికి తాటించి నెమ్మదిగా మంచం దిగి జారుతున్నట్లు నేలమీద చతికిలపడ్డాడు.

మంచం మీద పరిచిన బొంత, తలగడ తీసి ప్రక్కనే వున్న బల్లమీద పెట్టి మంచాన్ని గోడవారగా జరిపాడు

కాళ్ళతో మంచం కోళ్ళని తొక్కిపట్టి రెండు చేతులో బలంగా నవ్వారు గుంజి మంచం బి గించటం మొదలుపెట్టాడు

ఆ నవ్వారు మంచం బాగా పాతది కోళ్ళు, స్క్రూలు లూజయిపోయి బాగా కదిలిపోతున్నాయి అక్కడక్కడ చెక్క పెళ్ళలు పెళ్ళలుగా విరిగిపోయింది

నవ్వారు కూడా బాగా చీకిపోయి చాలా చోట్ల తెగి ముళ్ళు పడిపోయింది

నాలుగు రోజులకి ఒకసారి బిగించినా మర్నాటికల్లా కుక్కలా తయారు అవుతూంది

నవారు కూడా బాగా వుతుకులుమీద వుతుకులు పడి జీర్ణించుకుపోవటంచేత ఎన్ని ముళ్ళు వేసి కుట్లు కుట్టినా కాస్త బరువు మోపితే ఎక్కడ కక్కడ పుటుక్కున తెగిపోతూంది

మంచంలో పడుకుంటే వుయ్యాల తొట్లో పడుకున్నట్లు వూగిపోతూంది

అటు యిటు కదిలినప్పుడల్లా కిర్రు కిర్రు మంటు కోళ్ళు శబ్దం చేస్తున్నాయి తొట్టిలా మంచం మధ్య గొయ్యి పడిపోయింది

కాళ్ళతో నిగడతన్ని నవ్వారు బిగిస్తున్న చలమయ్యకి చేతిపట్టు సడలిపోతూంది వార్ధక్యంచేత చెయ్యి వణుకుతూంది కీళ్ళు సడలిపోవటంచేత ఎంత బిగించిపట్టుకోబోయినా వేళ్ళ మధ్యనుంచి నవ్వారు జారిపోతూంది

అరచేతులు చెమటపట్టి జారిపోతున్నాయి అయినా పట్టు వదలని విక్రమార్కుడిలా, జీవితాశయాన్ని సాధించే కృషీవలుడిలా దీక్షగా మంచం బిగించటంలో నిమగ్నం అయ్యాడు చలమయ్య

పదేళ్ళ పిల్లాడు "ఫట్"మని తంతే "పది" ముక్కలయ్యేలా వుంది మంచం సుబ్బరంగా విరిచి పొయ్యిలో పెట్టుకోవచ్చు

కాని ఆ మాటంటే ఒప్పుకోడు చలమయ్య ఆ మంచం అంటే పంచ ప్రాణాలు

అరవై ఏళ్ళ చలమయ్య శరీరం తెగుళ్ళతో కృశించిపోయింది వుబ్బసం రోగం ఆయన్ని రోజు రోజుకి కృంగదీస్తోంది పట్టుమని తూస్తే శరీరంలో రెండు కిలోల మాంసం కూడా లేదు ఎముకలకి చర్మం సాగదీసి కుట్టినట్లు చలమయ్య బాగా ఎండిపొయ్యాడు తూకం వేస్తే ఐదేళ్ళ పసివాడి బరువుకి సమానంగా వుంటాడు అందుకే ఆ కోళ్ళు విరిగిన మంచం చలమయ్యని భరిస్తోంది మరీ మూడు ముక్కలై దానంతట అది విరిగి మూలపడితే ఏమో గాని లేకపోతే ఆ మంచాన్ని వదలటం చలమయ్యకి ససేమిరా ఇష్టంలేదు అది కిర్రు కిర్రుమని శబ్దం చేస్తున్నా, వుయ్యాల్లా వూగుతున్నా, కుక్కిపడినా ఎంతో కాలంగా అలవాటు అవటంచేత ఆ మంచంలో పడుకొంటేనే నిద్రపడుతుంది చలమయ్యకి

ఎందుకో ఆ మంచంలో నడుం వాలిస్తే ఒక విధమైన ప్రశాంతత

"ఆ వెధవ మంచం కోళ్ళు విరిగి నవారంతా ముళ్ళుపడిపోయింది అందులో పడుకుంటే యింకా లేనిపోని రోగాలు, నొప్పులు వస్తాయి ఆ పాత మంచం మూలపారేసి హాయిగా ఈ కొత్త ప్లాస్టిక్‌నవారు మంచంలో పడుకోనాన్నా" అంటూ కొడుకు రామం అస్తమానం పోరుపెడతాడు

కాని చలమయ్య ఒప్పుకోడు "ఒరేయ్ అబ్బాయ్! నాకు ఆ మంచంలోనే నిద్ర పడుతుందిరా కోళ్ళు విరిగితే కాస్త బాగుచేయిస్తే పోతుంది లేరా" అంటూ వడ్రంగిని పిలిచి విరిగిన కోళ్ళు మరమ్మత్తు చేయించాడు

"ఆ మంచం రిపేరింగులకి పెట్టిన డబ్బు పెడితే ఈపాటికి నిక్షేపం లాంటి కొత్త మంచం వచ్చేది ఏమిటో ఈ ముసలాయన చాదస్తం" అంటూ కోడలు వరలక్ష్మి సణుగుడు కూడా చలమయ్య చెవిని పడకపోలేదు

కాని

చలమయ్య ఎప్పుడూ అలా అనుకోలేదు

అవునుమరి ఆ మంచంతో వున్న అనుబంధం ఈనాటిదా?

దాన్ని మూడు ముక్కలుగా విరిచి పారేస్తే తీరిపొయ్యేదా?

నలభై సంవత్సరాలుగ తన జీవితంలో ఒక భాగం అయిపోయింది కదూ ఈ మంచం?" అనుకొంటాడు వేదాంతిలా

ఈ కాలం ఫాషన్నిబట్టి చాలామందికి ఆ మంచాన్ని చూస్తే నవ్వు రావచ్చు

కోళ్ళు విరిగి నవ్వారు తెగి పొయ్యిలో పెట్టటానికి కూడా పనికిరాని డొక్కు మంచమే కావచ్చు అది

కాని ఆ మంచం అంటే చలమయ్యకి మమకారం ఆ మంచాన్ని చూస్తుంటే ఆత్మీయుల్ని చూస్తున్న అనుబంధం అనురాగంతో అక్కున చేర్చుకునే ప్రేయసి లాంటి అనుభూతి

ఆలోచన్ల మధ్య మంచం నేస్తున్న చలమయ్య పెదవుల మాటున చిన్న

మీ అభిమాన హీరో రాజేంద్రప్రసాద్
మీ ప్రశ్నలకు జవాబులిస్తారు

(కూపన్ జత చేయటం మర్చిపోకండి)

ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక

ప్రశ్న పంపినవారి పేరు..
చిరునామా..
....

నికితా! నికితా!!

రాజ్‌కపూర్ కొడుకుల్లో చిన్నవాడైన చింపు (రాజీవ్ కపూర్)కి కొత్తవాళ్లతోనే నటించాలన్న కుతూహలం ఎక్కువట మామూలుగానే రాజ్‌కపూర్ కొత్త అమ్మాయిల్ని తొలిసారిగా పరిచయం చేయటం ఆనవాయితీ! దానికి తగ్గట్లు రాజీవ్‌కి కొత్తవాళ్లతోనే నటించటం సరదా!

లండన్ నాయకులను తన చేతుల్లో పెట్టుకున్న పామెల్లా బోర్డెన్ జీవితం ఆధారంగా తీస్తున్న చిత్రంలో నికితా తేజ్‌పాల్ అనే అమ్మాయిని పరిచయం చేస్తున్నారు

పామెల్లా లాగా స్టిల్స్ యిచ్చిందేమో ఏకాఏకిన లండన్ నుంచే ఈ అమ్మాయిని తీసుకు వచ్చారు చిత్రంలో నటింప చేయటానికి. ఇంకేం కొత్త అమ్మాయేగా రాజీవ్ కపూర్‌కు జోడీగా ఈ చిత్రంలో నికితా నటిస్తోంది

ప్రస్తుతం ఈ నటి శత్రుఘున్‌సిన్హా పొరుగున వుంటున్నదట వుంటే ఏమో?

చిర్నవ్వు కదిలింది

అవును

సరిగ్గా నలభై సంవత్సరాల క్రితం ఒక రోజున పనిగట్టుకుని బజారుకి వెళ్ళి పాతిక రూపాయలు పెట్టి ఈ మంచాన్ని కొన్నాడు పన్నెండు రూపాయిలు పెట్టి నవ్వారు నేయించాడు అప్పుడు తను కొత్తగా పుగాకు కంపెనీలో ఉద్యోగానికి జేరిన రోజులు రెండు వందలు జీతం

ఆ రోజుల్లో అదే గొప్ప

మరి దరలు మాత్రం యిలా మండుకు పొయ్యేవా?

పది రూపాయలు పెడితే సన్నబియ్యం పాతిక్కిలోలు వచ్చేవి

తల్లి తండ్రి లేని తనని తాతే చేరదీసి పెంచాడు

పదవతరగతి దాకా చదువు చెప్పించి ఆయన పనిచేసిన కంపెనీలోనే ఉద్యోగం వేయించాడు

"ఉద్యోగం మంచిది కష్టపడి పనిచేస్తే పైకి పోయే అవకాశాలు వున్నాయి జాగ్రత్తరా అబ్బి" అంటూ తనకి హితవు చెప్పాడు

అప్పటికే తాత ఆరోగ్యం బాగా దెబ్బతింది

అందుకు తను ఉద్యోగంలో జేరిన పది రోజుల తర్వాత తాతని పని మాన్పించి యింటి పట్టున వుంచాడు

తాత వంట వార్పు చూసుకుంటే తను ఉద్యోగానికి వెళ్ళేవాడు

ఆ ఏడాది తనకి అన్నపూర్ణతో పెళ్ళయ్యింది

అన్నపూర్ణది తన కులమే

పేద కులం

"పిల్ల బంగారు బొమ్మ కళ్ళు తిప్పుకోలేనంత అందంగా వుంది గుణవంతురాలు కాని దమ్మిడి కట్నం యిచ్చుకోలేరు మరి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? లేక కాస్త కలిగిన ఇంటి పిల్లని చూడమంటావా?" అన్నాడు తాత

అన్నపూర్ణని పెళ్ళి చూపుల్లో చూడగానే మధురోహల్లో తేలిపొయ్యాడు చలం బావుకుడైన చలం అన్నపూర్ణని చూడగానే కలల్లో కరిగి పొయ్యాడు

"పిల్ల ముఖ్యం గాని డబ్బుదేముంది? కష్టపడితే కావల్సినంత సంపాదించవచ్చు" అన్నాడు

తాత ముసిముసిగ నవ్వాడు

అన్నపూర్ణతో పెళ్ళి అయిపోయింది

తెల్లారితే అన్నపూర్ణ కాపురానికి వస్తుందనగా ఆ ముందు రోజు చలం కంపెనీకి సెలవు పెట్టేశాడు

ప్రతి నెలా పొదుపు చేసి బ్యాంకులో జమ చేసిన డబ్బులోంచి ఓ రెండు వందలు తీసి బజారుకి వెళ్ళాడు

పుట్టింటి నుంచి ఆడంబరంగా ఆరణాలు తెచ్చే స్థోమత అన్నపూర్ణకి లేదు

అందుకే సంసారానికి కావల్సిన చెంబు, గిన్నె, నిండుగా సరుకులు కొన్నాడు ఆ సరుకులతో పాటే పాతిక రూపాయలు పెట్టి ఈ పట్టెమంచం, పన్నెండు పెట్టి నవారు కొని అక్కడే నేయించాడు

బూరగ దూది వేసి కట్టిన పరుపు, నాలుగు దుప్పట్లు, ఓ తెల్లటి దోమతెర గుడ్డ కూడా కొని ఆ సరుకంతా రిక్షాలో వేసుకుని ఇంటికి వచ్చాడు

దగ్గరుండి దోమతెర కుట్టించి తెల్లారేసరికల్లా అందమైన రసస్పృష్టిలా పడక గదిని తయారు చేశాడు

చిలక కొరకని దోర పండులాంటి అన్నపూర్ణని చూస్తుంటే చలం ఒళ్ళు ఝుల్లు ఝుల్లుమంటోంది

ఆమెతో గడపబోయే ప్రతి క్షణం ఒక సుందర స్వప్నంలాగా మధురగానం లాగా అతడ్ని ఆనంద డోలలు వూగిస్తుంది

ఆ మర్నాడు ఉదయానే తన మావ రంగయ్య అన్నపూర్ణని దించి అర్జంటు పొలం పన్లు వున్నాయంటు తిరిగి వూరికి వెళ్ళిపొయ్యాడు తీర్థయాత్ర వంకతో వెడుతూ వెడుతూ తాతని కూడా వెంట పెట్టుకుని మరీ వెళ్ళాడు

అంతే!

ఆ రాత్రి చలం –

మొదటిసారిగా అన్నపూర్ణతో ఆ మంచంలో శరీరాన్ని, ఆత్మని ఒక్క కలయికగా స్పందింపచేసి వెన్నెల జలతారు పరదాల మధ్య మల్లెల సుగంధంతో మత్తుల చేసిన తన ప్రేయసి ఆ రాత్రి ఎంత ఆనందం? ఆ అనుభూతి అనిర్వచనీయం ఆ ఆనందం చవిచూసినవాడే అయినా నోరుతెరిచి మాటల్లో కూర్చి చెప్పలేడు చలం

వెన్నెల ఎలా వుంటుంది? అంటే ఎవరైనా చెప్పగలరా?

మల్లెపూల పరిమళం గురించి

మంచం

వర్ణించమంటే వర్ణించగలరా ఎవరైనా?

ఆ మదుర స్మృతి వలపుల సుగందం

క్రమంగా సంసారం పెరిగింది

బాద్యతలు బరువులు పెరగసాగాయి

అప్పులూ ఆర్థిక వత్తిడులు

అయినా

ఆ మంచంలో అన్నపూర్ణ పక్కన పడుకుంటే ఎన్ని కష్టాలైనా మర్చిపొయ్యేవాడు జటిల సమస్యలు కూడా నిబ్బరంగా ఆలోచించ గలిగేవాడు అన్నపూర్ణ సాహచర్యంలో ఒక చిత్రమైన ఆనందం, మనసుకి ప్రశాంతత, శరీరానికి హాయి లబించేవి

నలుగురు పిల్లలు పుట్టారు

ఇద్దరు పురిట్లోనే సంధికొట్టుకుపోగా, ఇద్దరు ఒక కొడుకు ఒక కూతురు మిగిలారు

పెద్ద దిక్కుగా వుండే తాత కన్ను మూశాడు

అన్ని బాధ్యతలు భుజాలమీదకి వచ్చాయి

ఎన్ని ఇక్కట్లు వచ్చినా, ఎంతటి సమస్యలు ఎదురైనా ఆ మంచంలో పూర్ణతో కల్సి పడుకుంటే ఎంతో మనో నిబ్బరం, ప్రశాంతత చేకూరేవి

అన్నపూర్ణ చక్కటి సలహాలు అమృతం లాంటి ఆమె అనురాగం చలంని సేదదీర్చేవి జటిల సమస్యల క్కూడా అన్నపూర్ణ చిరునవ్వుతో యిట్టే పరిష్కారం సూచించేది

పిల్లలు పెద్దవాళ్ళు అయ్యారు

పద్దెనిమిదేళ్ళు రాగానే కూతురికి పెళ్ళి చేసి అత్తింటికి పంపేశాడు

కొడుకు రామం డిగ్రీ పూర్తి కాగానే కంపెనీ దొరలని బ్రతిమలాడుకుని ఎలాగో వాడ్ని కూడా పుగాకు కంపెనీలో పెట్టాడు

కాని తనకంటె కొడుకుది మంచి ఉద్యోగం మంచి జీతం

తను రిటైర్ అయ్యేనాటికి కొడుకు సంపాదనకి అందిరావటం చాలా హాయిగా అనిపించింది

తర్వాత మంచి పిల్లని ఏరి కోరి తెచ్చి పెళ్ళి చేశాడు

కోడలు పేరు వరలక్ష్మి

చాకిరీ చెయ్యలేక అప్పుడప్పుడు విసుక్కున్నా మామగారంటే బక్తి, గౌరవం

రామానికి ఇప్పుడు ఇద్దరు పిల్లలు

మనవలతో చలమయ్యకి బాగానే కాలక్షేపం జరిగిపోతూంది అమృతం గ్రోలుతుంటే ఉప్పురాళ్ళు వచ్చినట్టు బ్రతుకు బాటలో ఎన్నో చేదు సంఘటనలు జరగకపోలేదు అవన్నీ డబ్బు సమస్యలు కావటంతో ఎలాగో ఓర్చుకున్నాడు చలం

కాని ఐదేళ్ళ క్రితం

అతని ప్రియ నేస్తం, ఇష్టసఖి, మనసులో మనసు, మమతలో మమత అన్నపూర్ణ మరణం అశనిపాతం అయ్యింది

అతని శరీరంలోంచి సగ బాగాన్ని ఎవరో కోసేసి వేరు చేసినట్లు మనసు విలవిల్లాడిపోయింది

ఆమె మరణంతో చిలక లేని పంజరంలా బ్రతుకు శూన్యం అయిపోయింది

ఆమె లేని జీవితాన్ని కలలో కూడా వూహించుకోలేదు చలం

అన్నపూర్ణ పోయాక ఒంటరిగా మంచంలో పడుకుంటే మంచం ఎంతో విశాలంగా బార్య లేని లోటుని ఎత్తి చూపిస్తున్నట్లు వెల్తిగా అనిపించి మనసంతా అశాంతిగా అయ్యేది

కంటి కొసల నుంచి చుక్క చుక్క కన్నీరు రాలుతుంటే రోజూ అన్నపూర్ణ వున్నప్పుడు ఎలా పడుకునేవాడో అలాగే పడుకుని, అన్నపూర్ణ మంచంలో పడుకునే బాగాన్ని ఖాళీగా ఒదిలి, ఆ ఖాళీ కేసి నిశ్శబ్దంగా చూస్తూ వుండిపోవటం అలవాటు చేసుకున్నాడు

ఆమె భౌతికంగా తన ప్రక్కన లేకపోవచ్చు

కాని తన మనసులో నిండుగా ఆమె రూపం, ఆలోచన్లు చెక్కు చెదరలేదు

"నీ అన్నపూర్ణ లేకపోయినా ఆమెతో నీ యింటికి వచ్చిన నేను నీ జీవితాంతం తోడు నీడగా వుంటాను నీ బార్య లేకపోయినా మీ ఇద్దర్ని జంట కలిపిన నేను ఇంకా వున్నానుగా?" మంచం ఆప్యాయంగా ఓదారుస్తున్నట్లు వూంట అనిపిస్తుంది చలమయ్యకి

ఆ మంచానికే గనక నోరుంటే తన గురించి, అన్నపూర్ణ గురించి ఒక మంజుల సుమధుర కావ్యాన్ని ఆవిష్కరించి వుండేదేమో అనుకుంటాడు చలమయ్య

కాని దానికి నోరు లేదు

అయినా రోజూ ఒంటరిగా ఈ మంచంలో పడుకుంటే, పక్కన అన్నపూర్ణ లేకపోయినా, ఆమె జ్ఞాపకాలను ఈ మంచమేగా తనతో నిశ్శబ్దంగా ముచ్చటిస్తుంది

అన్నపూర్ణ మరణం తరువాత తన గుండెలో, బ్రతుకులో ఏర్పడ్డ వెలితిని రాను రాను ఈ మంచంతో తన సంభాషణలతో తనలోని అశాంతిని దూరం చేసుకోవడం మొదలుపెట్టాడు చలం

ఈ మంచంలో పడుకుంటే కడుపులో ఎన్ని గుబుళ్ళువున్నా మనసులో ఎంత అశాంతి వున్నా ఎందుకో చిత్రంగా ఒక రకమైన ప్రశాంతత చిక్కుతుంది

ఆ మంచం కుక్కిఅయిపోయినా, ముళ్ళు పడినా, తెగి నవారు వ్రేలాడుతున్నా ఎందుకో వేరే ఎక్కడ పడుకున్నా నిద్ర పట్టదు చలమయ్యకి

ఉబ్బసం రోజు రోజుకి ముదిరిపోతూంది

ఆ మంచంలో పడుకుని ఎగవూపిరి దిగవూపిరిగ నానా అవస్థ పడుతుంటే చలమయ్యతో పాటు ఆ మంచం రోగంతో బాధ పడుతున్న దానిలా కిర్రికిర్రీమంటూ వూగిసలాడుతుంది

"ఆ వెదవ మంచం అవతల పారెయ్యమని కొడుకు ఎన్నిసార్లు తిట్టినా చలమయ్య వినేవాడు కాదు

'తన కట్టె ఈ మంచం మీదే సాగిపోని మూనాళ్ళ ముచ్చటకి ఇంకో మంచం ఎందుకు?" అనేవాడు

ఆ మంచం మారిస్తే బార్యని మార్చినట్లు, తన అన్నపూర్ణని మరిచిపోయినట్లు ఎందుకో ఆచార విరుద్ధం అనిపించేది

అందుకే ఆ మంచాన్ని వదలలేకపోతున్నాడు

"ఖళ్ ఖళ్"

ఆలోచిస్తూ మంచాన్ని నేస్తున్న చలమయ్యకి ఒక్కసారిగా దగ్గు తెర ముంచుకువచ్చింది

ఊపిరి అందక గుండెలు ఎగిసిపడుతుంటే గబాల్ని నవారు వదిలి రెండు చేతులు నేలని ఆన్చి పడిపోకుండా ఆపుకున్నాడు

"అయ్యయ్యో! ఏమైంది మావయ్యా" అంటూ వంటగది లోంచి కోడలు వరలక్ష్మి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి మావగార్ని పట్టుకుంది

ప్రక్కన బల్లమీద వున్న సీసాలోంచి మాత్ర తీస నీళ్ళ గ్లాసు అందించింది

కాస్త దగ్గుతెర వుపశమించాక నెమ్మదిగా కోడలు చేతి ఆసరాతో మంచంలో వాలి కళ్ళు మూసుకున్నాడు చలమయ్య

★ ★ ★

చూస్తూవుండగానే నాల్గు నెల్లు గడిచిపొయ్యాయి

వేసవికాలం యిలా వెళ్ళిందో లేదో కుండలోంచి ఎత్తి గుమ్మరిస్తున్నట్లుగా విపరీతమైన వాన మొదలయ్యింది

ఆసలే అంతంతమాత్రంగా వున్న చల

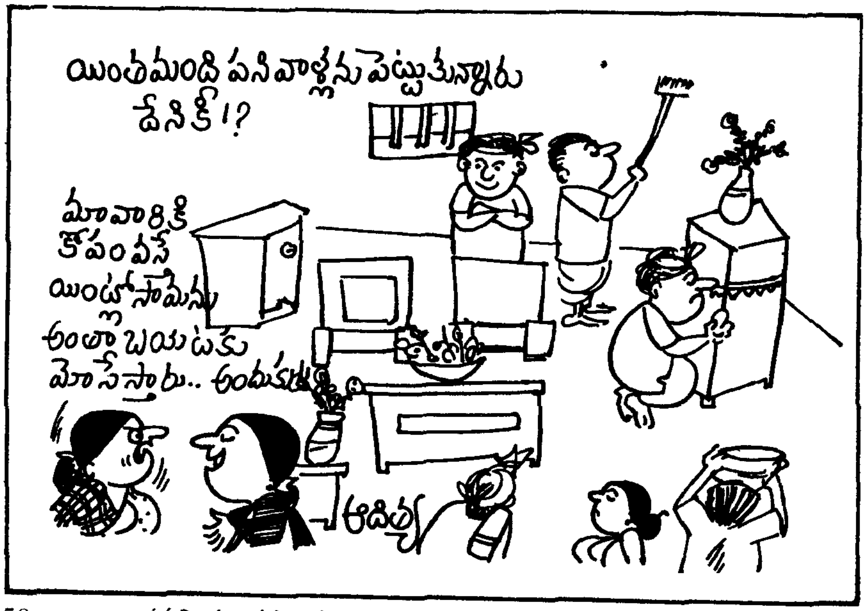

శ్రీలంక వ్యవహారంలో ప్రేమదాస

శ్రీలంక అధ్యక్షుడిగా పదవీ స్వీకారం చేసిన శ్రీ రణసింఘే ప్రేమదాస మీద పెట్టుకున్న ఆశలన్నీ అడియాసలైనాయని ఆదేశ ప్రజలు వాపోతున్నారు

ఎల్. టి. టి. ఇ. గెరిల్లాలతో ఒక వైపు సంధి ప్రయత్నాలు చేస్తూ, మరో వైపు జె వి పి. చేతిలో బందీ అయిపోయిన ప్రేమదాస తన చుట్టూ తానే యినుప కటకటాలను ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నాడు.

భారత్- శ్రీలంకల మధ్య శ్రీ జయవర్ధనే అధ్యక్షుడిగా వున్న తరుణంలో కుదిరిన ఒప్పందం మేరకు శ్రీలంక పౌరులకు రక్షణగా వెల్లిన భారత శాంతి పరిరక్షక దళాలను (ఐ పి కె. ఎఫ్) తమ దేశం

తిరిగి వెళ్లిపోవలసిందిగా ఆదేశించటం- "అక్కర తీరిన తర్వాత " అన్న సామెతగా వుందని అనేకమంది విమర్శించారు కూడా.

దేశంలో ప్రస్తుత పరిస్థితి దేశ విభజన దిశగా పయనిస్తోంది ఐ పి కె ఎఫ్ కనుక అక్కడి నుంచి ఉపసంహరింపబడినట్లయితే తిరిగి రక్తపాతం తప్పదన్న విషయాన్ని ప్రేమదాస గుర్తించటం లేదని పలువురు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరుస్తున్నారు

అధ్యక్షుడిగా ఎన్నికైన వెంటనే అందలం ఎక్కించిన శ్రీలంక పత్రికలే యిప్పుడు ఆయన వ్యవహరిస్తున్న తీరుపై విమర్శనా స్త్రాలు సంధిస్తున్నాయి మరి ఈ విమర్శలను తట్టుకొని తన చుట్టూ ఏర్పరచుకున్న యినుప కటకటాల నుంచి బయటపడటం తాను తీసుకొనే నిర్ణయం పైనే ఆధారపడి వుంటుందన్నది జగమెరిగిన సత్యమే!

మయ్య ఆరోగ్యం తిరగబెట్టింది

ఉబ్బసం ఎక్కువై రోజు రోజుకి పరిస్థితి దిగజారిపోసాగింది

రామం ఆఫీసుకి సెలవుపెట్టి శాయశక్తులా తండ్రికి వైద్యం చేయిస్తూనే వున్నాడు

కాని ప్రయోజనం కనిపించటంలేదు

గత మూడు రోజులుగ చలమయ్య పరిస్థితి మరీ అధ్వాన్నంగా వుంది

ఊపిరి అందక ఒడ్డున పడ్డ చేపలా మనిషి గిలగిల్లాడిపోతున్నాడు

ఆహారం లేదు

సెలైన్ ఎక్కించబోయినా సూదికి నరం చిక్కడం లేదు మందు వెనక్కు వచ్చేస్తూంది వరలక్ష్మి కళ్ళనీళ్ళు కుక్కుకుంటూ మావగారి మంచం దగ్గరే చతికిల పడిపోయింది

డాక్టర్లు పెదవి విరిచేశారు

"బ్రతకటం కష్టం" అన్నారు

క్షణక్షణానికి చలమయ్య చూపు మందగించుకుపోతూంది

పళ్ళు పడిపోతున్నాయి

ఒళ్ళు చల్లగా మంచు ముక్కలా మొద్దు బారిపోతూంది

"చలమయ్య పరిస్థితి బాగుండలేదట చివరి క్షణాల్లో వున్నాడట" అంటూ ఇరుగుపొరుగు చలమయ్య మంచం చుట్టూ గుంపు కూడారు

చలమయ్య మూసిన కన్ను తెరవలేక పోతున్నాడు

కొడుకు రామం "నాన్నా! నాన్నా!" అని పిలుస్తున్నా "ఆఁ " అన్న శబ్దం రావటంలేదు

"మంచం మీద ప్రాణం పోవటం మంచిది కాదు దించండి" అన్నారెవరో

వరలక్ష్మి కన్నీరు ఆదుపుచేసుకొంటూ లేచి చాప తెచ్చి వసారాలో వేసింది

నల్గురు పెద్దమనుషులు చలమయ్యని సాయంపట్టి మంచం లోంచి దించి కింద చాపమీద పడుకోపెట్టారు

దారి కడ్డంగా వున్న మంచం ఎత్తి గోడ వారకి పెడదామని దిండు బొంత తీస్తుంటే తెల్లటి కాగితం మడత జారి పడింది

రామం కనుబొమ్మలు ముడుచుకున్నాయి

చప్పున ఒంగి ఆసక్తిగా చేతుల్లోకి తీసుకొని కాగితం మడత విప్పాడు

"నాయనా రామం!

నేను పోయాక నా మంచం మీకు ఎలాగూ పనికిరాదు దాన్ని మీరు వుపయోగించరు ఎందుకంటే అది నాలాగే బాగా జీర్ణించిపోయింది

కాని ఎందుకో మీ అమ్మతో పాటు ఆ మంచం అన్నా నాకు చాలా ఇష్టం మీ అమ్మ పోయినా ఈ మంచం ఇన్నాళ్ళూ నాకు తోడు నీడగా వుంది అనిపిస్తుంది

మీ అమ్మ వచ్చినరోజే ఈ మంచం నా యింటికి వచ్చింది ఆ రెండింటితో పాటు నా జీవితానికి ఒక అర్థం – పరమార్థం ఏర్పడింది మేం ముగ్గురం ఒకటే

అందుకే నా శవంతో పేర్చే కట్టెలతో పాటు ఈ మంచం కూడా తీపి గురుతుగా నా "

కళ్ళనిండా నీళ్ళు సుళ్ళు తిరిగి ఉత్తరంలోని అక్షరాలు మసకవేస్తుంటే "నాన్నా " అంటూ వెర్రికేక పెట్టాడు రామం అప్పటికే చలమయ్య శవం మీదపడి గోలుగోలు మంటున్నారు వరలక్ష్మి, పిల్లలు

చలమయ్యలోని జీవుడు అన్నపూర్ణని చేరాడు

ఆ ఇద్దర్ని నే నెప్పుడు చేరతానా అన్నట్లు 'మంచం' నిశ్శబ్దంగా చలమయ్య శవం కేసి చూస్తూంది ●